

erstatningsregler. Bestemmelsen i § 5 må anses for udtryk for en almindelig retsgrund sætning, og også uden en sådan bestemmelse, må det antages, at løfte om en formueydelse som erstatning for en senere ophævelse af en forlovelse er uforbindende, jfr. Ernst Andersen, Familieret, 2. udg., 1967, s. 14.

Til nr. 2.

Denne bestemmelse, som svarer til § 17 i den gældende lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, foreslås indsat i lovforslaget, fordi man under drøftelserne i udvalget har fundet, at en sådan regel vil kunne bidrage til at undgå vanskeligheder af skifteteknisk karakter.

Til nr. 3.

Ændringen skyldes ønsket om at give parterne en vis valgfrihed med hensyn til, hvor ægteskabsbetingelserne skal prøves.

Til nr. 4.

Ændringen har sammenhæng med ændringen under nr. 5. Også uden særlig lovhjemmel vil trossamfund uden for folkekirken kunne have særlige regler om velsignelse af ægteskaber indgået ved borgerlig vielse.

Til nr. 5.

Det har vist sig ønskeligt at åbne mulighed for, at kirkelig vielse kan finde sted også inden for andre trossamfund end de anerkendte. Efter henstilling fra kirkeministeriet foreslås der derfor ved § 20, stk. 1, nr. 3, tilvejebragt hjemmel til, at kirkeministeren kan bemyndige præster inden for ikke anerkendte trossamfund til at foretage kirkelig vielse. Denne bestemmelse, der vil være af betydning for trossamfund, der på grund af et lavt medlemstal eller af andre grunde ikke er anerkendt, samt for frimenigheder, vil kunne anvendes som grundlag såvel for stående bemyndigelser til at foretage vielser som for bemyndigelser til foretagelse af enkelte bestemte vielser.

Til nr. 6.

Ændringen er en følge af ændringen under nr. 5. Bemyndigelse for præster inden for de anerkendte trossamfund til at foretage vielser vil som hidtil blive meddelt i form af en anerkendelse til i almindelighed at fore-

tage kirkelige handlinger, herunder vielse, med borgerlig gyldighed eller som en bemyndigelse til at foretage én eller flere bestemte vielser.

Til nr. 7.

Bestemmelsen i § 24, stk. 3, 3. pkt., er en følge af ændringen under nr. 5. Det forudsættes, at bestemmelsen bringes i anvendelse, første gang en præst inden for et trossamfund, der ikke er anerkendt, bemyndiges til at foretage vielser.

Til nr. 8.

Bestemmelsen foreslås forenklet, således at ægtefællerne ikke behøver at påberåbe sig dyb og varig uoverensstemmelse for at opnå separation.

Til nr. 9.

Ændringen skal klargøre, at bestemmelsen ikke giver adgang til skilsmisse alene under henvisning til, at den anden ægtefælle undrager sig det seksuelle samliv. Medens dette efter forslaget § 34 efter omstændighederne vil kunne begrunde separation, er det en betingelse for skilsmisse efter den foreliggende bestemmelse, at den anden ægtefælle ensidigt og uden fyldestgørende grund har bragt det forhold, at ægtefællerne bor sammen, til ophør, hyppigst ved at forlade hjemmet.

Til nr. 10.

Ændringen skyldes alene ønsket om at undgå anvendelsen af ordet "usædeligt" og er således af formel karakter.

Til nr. 11.

Efter oplysninger, som er tilvejebragt under udvalgsbehandlingen, må det antages, at en udnyttelse af bemyndigelsen i forslaget for justitsministeren til at bestemme, at rådgivning i en familierådgivningsinstitution skal kunne træde i stedet for mægling, ikke kan blive aktuel i den nærmeste fremtid. Bemyndigelsen foreslås derfor udeladt.

Til nr. 12.

Ved udeladelsen af 3. pkt. har man ønsket at understrege, at også spørgsmålet om, hvem af forældrene der skal have forældremyndigheden over børn under to år, må